

Ny Bokin'i Daniela — Valo amby sivifolo amby zato sy zato iray mianadahy

Fitoviana ara-paminaniana sy Fahadisoam-panantenana avy amin'Andriamanitra: Ny Dia Fanambarana Nalehan'ny Vahoakan'Andriamanitra amin'ny Andro Farany ao amin'ny Apokalypsy 10

Jeff Pippenger
2024-04-27

Ao amin'ny toko faha-folo amin'ny Apokalypsy, izay anehoana ny tantaran'ny hafatry ny anjely voalohany sy faharoa, i Jaona, ho tandindon'ny vahoakan'Andriamanitra amin'ny andro farany, dia nampandrenesina mialoha fa hisy fahadisoam-panantenana eo amin'ny tantara izay nasehony ara-tandindona; ary izany fahadisoam-panantenana izany no singa tao amin'ny tantaran'ny anjely voalohany sy faharoa izay voaisy tombo-kase tsy ho takatry ny Millerites, mba hizahan-toetra ny finoany.

Ary ilay feo izay reko avy tany an-danitra dia niteny tamiko indray ka nanao hoe: Mandehana, raiso ny boky kely izay misokatra eo an-tànan'ilay anjely izay mitsangana eo ambonin'ny ranomasina sy eo ambonin'ny tany. Dia nankany amin'ilay anjely aho ka nilaza taminy hoe: Omeo ahy ny boky kely. Ary hoy izy tamiko: Raiso izy, ka hano avokoa; dia hampangidy ny kibonao izany, nefa ho mamy tahaka ny tantely eo am-bavanao. Dia nalaiko teny an-tànan'ilay anjely ny boky kely ka nohaniko avokoa; ary mamy tahaka ny tantely teo am-bavako izany; fa raha vao nohaniko dia nangidy ny kiboko. Apokalypsy 10:8–10.

Ao amin'ny andininy fahafolo, i Jaona dia maneho ny tantara manomboka ny 11 Aogositra 1840, rehefa nidina ilay anjely mahery nitondra boky kely teny an-tanany, ka hatramin'ilay Fahadisoam-panantenana Lehibe tamin'ny 22 Oktobra 1844. Talohan'ny nanehoany ara-tandindona izany tantara izany, dia nolazain'“ilay feo izay” “reny avy any an-danitra” izy, nampandre azy fa rehefa mihinana ilay boky kely izy, dia “hahamafy ny kibonao izany, nefa ao am-bavanao ho mamy tahaka ny tantely.” Ilay fahadisoam-panantenana mangidy no nizaha toetra ny finoan'ny Millerita, ary tsy izay no tsara indrindra ho azy ireo ny hahalala mialoha izany fahadisoam-panantenana izany alohan'ny hahatongavany; kanefa i Jaona dia maneho ny vahoakan'ny andro farany izay takiana hahalala ireo zava-misy mifandray amin'ny famaritana ireo fisehoan-javatra, izay tantaran'ny hafatry ny anjely voalohany sy faharoa.

Io tantara masina io dia manondro fa hisy fitsapana hoentin-kapohina amin'ny vahoakan'ny andro farany, ary fitsapana miorina amin-javatra iray izay tsy tsara ho azy ireo ny hahatakatra mialoha ny fitsapana izany; kanefa tsy ilay traikefa nitovy tanteraka tamin'ny an'ny Millerites izany, na dia nifanaraka tanteraka tamin'ny filaharan'ny toe-javatra asehon'ny anjely voalohany sy faharoa aza izany; satria ny kotroka fito koa dia maneho “toe-javatra ho avy izay haseho araka ny filaharany.”

Na dia takina aza ny hahalalana ny tantara fototra momba ireo Millerita, ny olon'Andriamanitra amin'ny andro farany dia hanatanteraka ihany koa ny filaharan-javatra mitovy amin'izay nataon'ny

Millerita; kanefa izay nitsapa ny Millerita, izay tsara indrindra ho azy ireo ny tsy hahafantatra mialoha, dia ho fitsapana hafa, nentin'ny singa iray izay voaisy tombo-kase mandra-pahatongan'ny fotoana tokony hanokafan'ny Liona avy amin'ny fokan'i Joda ny Apokalypsin'i Jesosy Kristy, izay miseho ao amin'ny tantara miafina ao amin'ny andininy faha-efapolo amin'ny Daniela toko faha-iraika ambin'ny folo.

Ny zavatra izay voaisy tombo-kase dia natao hitsapana ny vahoakan'Andriamanitra amin'ny andro farany, ary io fitsapana io dia hifanaraka amin'ily marika eny an-dalana izay nitsapana ny Millerita, satria na tamin'ny fahatanterahana voalohany tao amin'ny tantaran'ny Millerita izany na tamin'ny fahatanterahana farany amin'ny andro farany, ny kotrokorana fito dia “famaritana an-tsipiriany ny fisehoan-javatra” “izay haseho araka ny filaharany.”

Ny zavatra tsy mbola neken'ny maro dia izao: tahaka an'i Jaona izay maneho ny tantaran'ny fidinan'i Kristy nitondra ilay boky kely tamin'ny 11 Aogositra 1840 hatramin'ny Fahadisoam-panantenana Lehibe tamin'ny 22 Oktobra 1844, dia nasehon'ny fidinan'ily anjely faharoa tamin'ny 19 Aprily 1844 koa izany tantara izany. Ny fahadisoam-panantenana voalohany dia azo takarina ho fahadisoam-panantenan'i Jaona, izay, rehefa avy nihinana ilay boky kely tamin'ny 11 Aogositra 1840, dia nihaona tamin'ny fahadisoam-panantenana tamin'ny 19 Aprily 1844. Rehefa tonga izany fahadisoam-panantenana izany, dia nidina ilay anjely faharoa, nitondra “soratra” teny an-tanany.

“Nisy anjely mahery iray hafa nirahina hidina etỳ an-tany. Napetrak'i Jesosy teo an-tànany ny soratra iray, ary raha tonga tetỳ an-tany izy, dia niantso hoe: ‘Rava Babylona, rava!’ Dia hitako indray ireo diso fanantenana nanopy ny masonry ho any an-danitra, nibanjina tamin'ny finoana sy ny fanantenana ny fisehoan'ny Tompony. Kanefa maro no toa mbola nitoetra tao anatin'ny toetry ny fahadalana, toy ny olona rendremana; nefa hitako teo amin'ny tavany ny soritra lalina navelan'ny alahelo. Hitan'ireo diso fanantenana tamin'ny alalan'ny Soratra Masina fa tao amin'ny fotoan'ny fiandrasana izy ireo, ary tsy maintsy niandry tamin'ny faharetana ny fahatanterahan'ny fahitana. Ilay porofo ihany izay nitarika azy ireo hiandry ny Tompony tamin'ny 1843 no nitarika azy hanantena Azy tamin'ny 1844. Nefa hitako fa ny ankamaroany dia tsy nanana intsony ilay hery izay nanamarika ny finoany tamin'ny 1843. Ny fahadisoam-panantenany dia nampahalemy ny finoany.” Early Writings, 247.

Ny tantaran'ny Millerita izay asehon'i Jaona ao amin'ny toko fahafolo dia ny tantaran'ny anjely voalohany ary koa ny anjely faharoa. Ny fidinan'ny anjely voalohany niaraka tamin'ny hafatra sy ny fidinan'ny anjely faharoa niaraka tamin'ny hafatra no manamarika ny fiandohan'ny tantara tsirairay avy, izay samy nifarana tamin'ny fahadisoam-panantenana; na dia i Jaona aza no mampiseho mivantana kokoa ny tantara manontolon'ireo anjely roa ireo. Na dia taorian'ny 22 Oktobra 1844 aza, rehefa tonga ny anjely fahatelo nitondra hafatra, ny fahadisoam-panantenan'ny fikomiana tamin'ny 1863 dia manome vavolombelona fahatelo momba ny fe-potoana iray izay manomboka amin'ny hafatra ka mifarana amin'ny fahadisoam-panantenana.

Ny fahadisoam-panantenana voalohany tao amin'ny hetsiky ny anjely fahatelo tamin'ny 18 Jolay 2020 dia nifanindran-dalana tamin'ny fahadisoam-panantenana voalohan'ny Millerita. Nisy fahamarinana voaisy tombo-kase, tahaka ny nametrahan'ny Tompo tombo-kase ny fahamarinan'ny

1844 tamin'ny nitazonany ny tãnany teo ambonin'ny fahadisoana iray tao amin'ny tarehimarika sasany, izay nahatonga ny fahadisoam-panantenana voalohan'ny Millerita. Rehefa takatra tatỳ aoriana ilay fahadisoana, dia nesorina ny tombo-kase tamin'ilay fahadisoana, satria ny Liona avy amin'ny firenen'i Joda no nanala ny tãnany. Ny fahadisoana tamin'ny 18 Jolay 2020 dia nateraky ny fandavana hanaiky fa efa nesorina ny tãnany tamin'ny 22 Oktobra 1844, raha Izy nanambara fa “tsy hisy andro intsony.”

Na ny hetsika Filadelfianina tamin'ny fahadisoam-panantenana voalohan'ny anjely voalohany izany, na ny fahadisoam-panantenana voalohan'ny hetsika Laodikeanina tamin'ny anjely fahatelo, ny tãnany no maneho ilay marika eny an-dalana. Tamin'ny 19 Aprily 1844 sy tamin'ny 18 Jolay 2020, ny fahadisoam-panantenana dia niteraka fotoana fanaparitahana. Ireo izay efa voangona tamin'ny 11 Aogositra 1840 na tamin'ny 11 Septambra 2001 dia naely, ary taorian'izany dia nanomboka nanangona ny olony fanindroany Kristy.

Nanangona vahoaka Izy nanomboka tamin'ny 11 Septambra 2001, satria araka izay asehon'ny batisan'i Kristy, amin'ny fotoana ialan'ilay tandindona Masina no anombohany manangona ny mpianany, fa tsy talohan'izany. Ary avy eo, aorian'ny fanaparitahana, dia manangona ny vahoakany fanindroany Kristy. Nanangona ny mpianany Kristy nanomboka tamin'ny batisany, ary taorian'ny fanaparitahana nateraky ny hazo fijaliana, dia nanomboka nanangona fanindroany ny mpianany Izy. Ny zava-misy ara-paminaniana momba ny fanangonana fanindroany izay nanomboka tamin'ny Jolay 2023 dia isan'izay voaisy tombo-kase tamin'ny 18 Jolay 2020, na dia mazava aza fa singa iray tao amin'ny tantaran'ny Millerita izany.

Ao amin'ny andininy faha-efapolo ao amin'ny Daniela toko faha-iraika ambin'ny folo, dia niakatra ilay bibidia avy amin'ny lavaka tsy hita noanoa ka namono ny tandroka roa tamin'ilay bibidia avy amin'ny tany tamin'ny taona 2020. Tamin'ny volana Jolay 2023, ny Tompo dia nanomboka nanangona fanindroany ny olony amin'ny andro farany. Ny fizotry ny fanangonana dia aseho ao anatin'ny tantara masina Millerita, ary ao amin'izany tantara izany dia misy vavolombelona ara-tantara roa momba ny fanangonana fanindroany ny olony. Ny fizotry ny fanangonana dia singa ara-paminaniana izay voaisy tombo-kase hatramin'ny volana Jolay 2023. Ny asan'ny fanangonana fanindroany ny olony dia tanteraka mandritra ny tantaran'ny Ady Okrainiana, mialoha indrindra ny fifidianana fanindroany an'ilay filoha fahavalo, izay avy amin'ny fito.

Tamin'ny 11 Aogositra 1840, ny Tompo dia nanangona ny hetsika Millerita, ary nasiany marika izany fanangonana izany tamin'ny fampidirana ny tabilao 1843, izay navoaka tamin'ny Mey 1842. Io tabilao io no nisolo tena ny hafatra fototra, fa tamin'izany fotoana izany Izy no nametraka ny fanorenan'ny tempoly Millerita. Ny fidinan'ilay anjely ao amin'ny Apokalypsy toko faha-folo, tamin'ny 11 Aogositra 1840, dia mifanandrify amin'ny batisan'i Kristy, izay, ankoatra ny zavatra hafa, dia nanamarika ny fiandohan'ny nifidianan'i Kristy ny mpianany.

“Tamin'ny fiantsoana an'i Jaona sy Andrea ary Simona, an'i Filipo sy Natanaela, no nanombohan'ny fanorenanana ny fiangonana kristiana. Jaona dia nitari-dalana ny roa tamin'ny mpianany ho any amin'i Kristy. Avy eo ny iray tamin'ireo, dia Andrea, no nahita ny rahalahiny ka niantso azy ho amin'ny Mpamonjy. Nantsoina koa Filipo taorian'izany, ary lasa nitady an'i

Natanaela izy.” Ilay Fitiavan’Andriamanitra, 141.

Ny asan’i William Miller hatramin’ny fotoanan’ny farany tamin’ny 1798 ka hatramin’ny 11 Aogositra 1840 dia naneho ny asan’i Jaona Mpanao-batista; fa rehefa nidina ilay anjely ao amin’ny Apokalypsy toko faha-folo, araka ny nasehon’ny fidinan’ny Fanahy Masina tamin’ny batisan’i Kristy, dia “namory” ireo mpianany fototra ny Tompo. Ireo vavolombelona roa ireo dia manondro fa Kristy dia namory ny olony amin’ny andro farany tamin’ny 11 Septambra 2001, rehefa nidina ilay anjely ao amin’ny Apokalypsy toko faha-valo ambin’ny folo; kanefa, tahaka ny tamin’ny Millerita, dia tsy maintsy hosedraina tamin’ny singa iray amin’ireo kotrokorana fito izay efa voaisy tombo-kase izy ireo, ary avy eo dia hamory ny olony fanindroany ny Tompo.

Ny fanangonana faharoan’ny vahoakan’Andriamanitra amin’ny andro farany dia nanomboka tao amin’ny tantara aseho eo amin’ny faran’ny andininy faha-iraika ambin’ny folo indrindra, ao amin’ny toko faha-iraika ambin’ny folo ao amin’i Daniela, talohan’ny fandresen’i Putin an’i Okraina indrindra, ary talohan’ny andininy faha-roa ambin’ny folo izay iafaran’ny fijoroana ho vavolombelona ara-faminaniana momba an’i Rosia sy Putin. Koa ny Daniela toko faha-iraika ambin’ny folo, andininy faha-iraika ambin’ny folo, dia mifanaraka amin’ny Apokalypsy toko faha-iraika ambin’ny folo, andininy faha-iraika ambin’ny folo, satria eo no ananganana indray ho velona ireo vavolombelona roa.

Ao amin’ny tantara masina momba ny Millerita, ny Tompo dia nanomboka namory fanindroany ny olony taorian’ny fahadisoam-panantenana tamin’ny 19 Aprily 1844; ary izay nampiasain’ny Tompo hamoriana ny olony tamin’izany fotoana izany dia ny fanekena fa izy ireo no nanatanteraka ny fotoana fiandrasana ao amin’ny fanoharana momba ny virijina folo ao amin’ny Matio toko faha-dimy amby roapolo, ary koa Habakoka toko faha-roa. Mba hahafahan’ny Millerita mamantatra ny toe-piainany sy miverina, dia tsy maintsy nahafantatra ny tenany ho voasolo tena ao anatin’ny Tenin’Andriamanitra ara-paminaniana izy ireo. Tsy maintsy hitany fa izy ireo no olon’Andriamanitra, mifanohitra amin’ireo izay nilaza ho olony. Tamin’ny namoriana ny olony izay diso fanantenana, dia nanome sary an’ohatra momba ilay faneva atsangana ho an’ny Jentilisa Izy, ka nanasongadina ny fahasamihafana misy eo amin’ny olony marina nefa diso fanantenana, sy ireo olony amin’ny filazana fotsiny.

Ary amin’izany andro izany dia hisy solofon’i Jese, izay hijoro ho famantarana ho an’ny firenena; izy no hotadiavin’ny jentilisa; ary ny fitsaharany dia ho be voninahitra. Ary amin’izany andro izany dia hovelarin’i Jehovah fanindroany ny tanany hampody ny sisa amin’ny olony izay ho tavela avy any Asyria sy avy any Egypta sy avy any Patrosa sy avy any Kosy sy avy any Elama sy avy any Sinara sy avy any Hamata ary avy any amin’ny nosin-dranomasina. Ary hanandratra famantarana ho an’ny firenena Izy, ka hanangona ny voaroaka amin’ny Israely sy hampivory ny Joda miely patrana avy amin’ny vazan-tany efatra. Isaia 11:10–12.

Rehefa nisolo tena an’ireo izay diso fanantenana tamin’ny 19 Aprily 1844 ny mpaminany Jeremia, dia nambarany fa tsy niara-nikambana tamin’ny “fiangonan’ny mpaneso” intsony izy, izay nampiasa ilay faminaniana tsy tanteraka tamin’ny 1843 ho porofo fa ireo izay nosoloan’i Jeremia tena dia mpaminany sandoka.

Tsy mba nipetraka teo amin'ny fiangonan'ny mpaneso aho, na nifaly; nipetraka irery aho noho ny tananao; fa efa nofenoinao fahatezerana aho. Jeremia 15:17.

Ny “fiangonan'ny mpaneso” dia nandroaka ireo izay nasehon'i Jeremia.

“Maro no nenjehin'ny rahalahiny tsy nino. Mba hitazonana ny toerany tao amin'ny fiangonana, ny sasany dia nanaiky hangina ny amin'ny fanantenany; fa ny hafa kosa nahatsapa fa ny fahatokiana tamin'Andriamanitra dia nandrara azy tsy hanafina toy izany ireo fahamarinana izay natolony ho amin'ny fitokisany. Tsy vitsy no nesorina tamin'ny firaisana tao amin'ny fiangonana noho ny antony tokana, dia noho ny nanehoany ny finoany ny amin'ny fiavian'i Kristy. Tena sarobidy tamin'ireo izay niaritra izao fizahan-toetry ny finoany izao ny tenin'ny mpaminany hoe: ‘Ny rahalahinareo izay nankahala anareo, izay nandroaka anareo noho ny anarako, no nanao hoe: Aoka homem-boninahitra Jehovah; nefa hiseho ho fifalianareo Izy, ary ho menatra izy ireo.’ Isaia 66:5.” Ny Hery Mifanandrana, 372.

Rehefa hanandratra faneva ho an'ny Jentilisa ny Tompo, dia hitranga izany amin'ny fotoana haninjirany ny tanany fanindroany mba hanangonana ny sisa amin'ny vahoakany, izay ireo voaroaka amin'ny Isiraely. Ireo no tsy mipetraka intsony eo amin'ny “fivorian'ny mpaneso.”

Ny “fakan'i Jese” dia tandindon'ny tsipika razambe roa, ny iray avy amin'ny Jodaisma atambatra amin'ny tsipika razambe iray avy any ivelan'ny Jodaisma, ary tsy maneho ny tsipika razamben'i Jesosy ihany, fa tandindon'ny fampiraisana ny Maha-Andriamanitra amin'ny maha-olona koa; fa ilay faneva asandratra dia maneho vahoaka iray izay efa voaisy tombo-kase mandrakizay ao amin'ny toetra sy ny fanandramana ny fampiraisana ny Maha-Andriamanitra amin'ny maha-olona, izay aseho koa ao amin'ny andininy faha-10 ao amin'ny Daniela toko faha-11 amin'ny alalan'ny tandindon'ny “fiarovana mafy”. Ao amin'ny andininy faha-10, ny fotoan'ny fanisiana tombo-kase ny iray hetsy sy efatra arivo amby efatra alina dia asehon'ny fahazoana ara-paminaniana ny amin'ilay fiarovana mafy, izay loha. Ao amin'ny tantaran'ny andininy faha-11 sy ny Ady Okrainiana, ny Tompo maninjitra ny tanany fanindroany mba hanangona ireo voaroaka izay efa diso fanantenana.

Koa amin'ny fijoroana vavolombelon'i Daniela iraka ambin'ny folo ho rafitra, dia efa fantatsika ny fidiran'ny papa ao anatin'ny tantara ara-paminaniana, mialoha kelin'ny lalàna alahady. Efa hitantsika ny asan'ilay tandroka Repoblikana asehon'i Trump rehefa tonga ilay fahavalo izay avy amin'ny fito izy, ka manomboka ny asa fampiraisana ny fiangonana sy ny fanjakana. Manana ny tsipiky ny tandroka mpivadi-pinoan'ny Protestanta isika, araka ny asehon'ny Makabeo. Ao amin'io tantara io ihany izay asehon'ireo andininy ireo, dia ampiarintsika ny tsipiky ny kotrokorana fito, izay tsipiky ny fanoharana ny amin'ny virijina folo koa, ka amaritana ny fanandraman'ny iray hetsy sy efatra amby efapolo arivo, ary koa ny tsipiky ny anjely telo izay mamaritra ny asan'ilay tandroka Protestanta marina. Iray amin'ireo fisehoan-javatra ho an'ilay tandroka Protestanta marina ao amin'izany tantara izany ny fanangonana faharoa.

Ny fanangonana fanindroany dia nitranga teo amin'ny tantaran'ny hafatry ny anjely faharoa, ary nitranga koa teo amin'ny tantaran'ny anjely fahatelo hatramin'ny 1844 ka hatramin'ny 1863, ka nanorina vavolombelona roa avy amin'ny tantara Millerita momba ny Tompo maninjitra ny tanany

fanindroany mba hanangona ny ondriny efa niparitaka.

“Tamin’ny 23 Septambra dia nasehon’ny Tompo ahy fa efa naninjitra ny tany fanindroany Izy mba hamerenana ny sisa amin’ny olony, ary tsy maintsy hampitomboina avo roa heny ny ezaka amin’izao fotoan’ny fanangonana izao. Tamin’ny fanaparitahana dia nokapohina sy noharotravina ny Isiraely, fa ankehitriny kosa, amin’izao fotoan’ny fanangonana izao, dia hanasitrana sy hamehy ny ferin’ny olony Andriamanitra. Tamin’ny fanaparitahana, ny ezaka natao hampielezana ny fahamarinana dia zara raha nisy vokany, ka kely dia kely, na tsy nisy akory, no vitany; fa amin’ny fanangonana, rehefa efa nametraka ny tany Andriamanitra mba hanangona ny olony, ny ezaka hampielezana ny fahamarinana dia hahatratra ny vokatra nokendrena ho azony. Tokony hiray saina sy ho mafana fo amin’ny asa ny rehetra. Hitako fa diso ny amin’ny olona rehetra izay manondro ny fanaparitahana ho ohatra hitondra antsika ankehitriny amin’ny fanangonana; fa raha tsy hanao mihoatra ho antsika ankehitriny noho izay nataony tamin’izany Andriamanitra, dia tsy ho voaangona mandrakizay ny Isiraely.” Early Writings, 74.

Ao amin’ny tovana ao amin’ny Early Writings, i Rahavavy White dia manazava ilay fanamarihana vao noresahina teo:

“3. Ny fiheverana fa ny Tompo ‘naninjitra ny tany fanindroany mba hamerenany ny sisa amin’ny olony,’ ao amin’ny pejy 74, dia manondro fotsiny ihany ny firaisana sy ny hery izay efa nisy taloha teo amin’ireo niandry an’i Kristy, ary koa ny zava-misy fa Izy dia efa nanomboka nampiray sy nanangana indray ny olony.” Early Writings, 86.

Ny tantara masina momba ireo kotrokorana fito, izay maneho ny 11 Aogositra 1840 ka hatramin’ny 22 Oktobra 1844, dia naneho mialoha ny tantara masina manomboka amin’ny 22 Oktobra 1844 ka hatramin’ny fikomiana tamin’ny 1863. Araka ny tsipika mifanaraka amin’ny tsipika, ny tantara voalohany dia nampiseho ohatra momba ireo virjina hendry, ary ny tsipika faharoa kosa dia manome ohatra momba ireo virjina adala. Samy nanomboka ireo tantara roa ireo rehefa nidina ny anjely iray nitondra hafatra izay tsy maintsy nohanina. Ny fahatongavan’ily anjely tamin’ireo tantara roa ireo dia nanomboka fizahan-toetra iray izay niteraka fanaparitahana, ary tamin’ny 1849, dia naseho tamin-dRahavavy White fa ny Tompo dia mbola naninjitra ny tany fanindroany indray, tamin’ity indray mitoraka ity mba hanangona ireo izay efa naely tamin’ny 22 Oktobra 1844.

Niparitaka izy ireo noho ny Fahadisoam-panantenana Lehibe, tahaka ny niparitahan’ny hendry tamin’ny 19 Aprily 1844 noho ny fahadisoam-panantenany voalohany. Ny fanangonana faharoa no nanamarika fa ny Tompo dia “efa nanomboka nampiray sy nanangana ny olony indray.” Ao amin’ny fanangonana faharoa, ny asan’ny Tompo dia ahitana ny fanandratana faneva iray izay miray amin’ny hafatra, ary ny maha-olombelona azy dia miray amin’ny Maha-Andriamanitra Azy. Ny tanjon’ily faneva dia ny hiantso ny ondry hafa an’Andriamanitra hivoaka avy any Babylona, izay tanteraka amin’ny alalan’ny fahitan’ny lehilahy sy ny vehivavy ilay faneva.

Ny faneva dia ny tafik’ireo izay nampiray ny maha-olombelona azy amin’ny Maha-Andriamanitra an’i Kristy tamin’ny andron’ny fizahan-toetra amin’ny lalan’ny Alahady. Koa izany, ny

fanangonana faharoa dia mampahafantatra fa ny “fototr’i Jese” dia hasandratra, mitondra ilay tandindona ara-paminaniana roa sosona momba an’i Rota, jentilisa iray izay angonin’ny faneva amin’ny alalan’ny fampiraisana azy amin’i Boaza, tandindon’ireo efatra arivo amby efatra alina sy iray hetsy, sady tandindon’ny Mpanavotra koa, izay nandoa ny vidiny ho an’i Rota ary havana akaiky azy. Tamin’ny fahatongavan’ny toetra maha-Andriamanitra an’i Kristy niaraka tamin’ny nofo lavo an’ny maha-olombelona, dia tonga havana akaiky antsika Izy. Ny faneva izay asandratra dia ireo izay ampiraisin’ny hafatra, izay mamita ny asan’ny fampiraisana ny maha-olombelona azy amin’ny Maha-Andriamanitra an’i Kristy mialoha ny lalàn’ny Alahady.

Hotohizantsika amin’ny lahatsoratra manaraka ity fandalinana ity.

“Ny fankasitrahana ny Baiboly dia mitombo arakaraka ny fandalinana azy. Na aiza na aiza hitodihan’ny mpianatra, dia hahita ny fahendrena sy ny fitiavan’Andriamanitra tsy manam-petra aseho izy.

“Tsy mbola takatra amin’ny fahafenoany ny lanjan’ny rafi-pivavahana jiosy. Fahamarinana lehibe sady lalina no aseho an-kisarintsary ao amin’ny fombafombany sy ny tandindony. Ny filazantsara no fanalahidy mamaha ny zava-miafina ao aminy. Amin’ny alalan’ny fahalalana ny drafi-panavotana no hisokafan’ny fahamarinany ho azon’ny saina. Mihoatra lavitra noho izay takatsika ankehitriny, tombontsoa nomena antsika ny mahatakatra ireo lohahevitra mahatalanjona ireo. Isika dia tokony hahatakatra ny zavatra lalina ao amin’Andriamanitra. Maniry hijery akaiky ireo fahamarinana ambara amin’ny olona izay mikaroka ny tenin’Andriamanitra amin’ny fo mangorakoraka sy mivavaka mba hahazo bebe kokoa ny halalina sy ny sakany sy ny haavony ary ny hahavon’ny fahalalana izay Izy irery ihany no afaka manome, ny anjely.”

“Rehefa manakaiky ny famaranana ny tantaran’izao tontolo izao isika, dia mitaky indrindra ny handinihantsika ireo faminaniana mifandray amin’ny andro farany. Ny boky farany ao amin’ny Soratra Masina ao amin’ny Testamenta Vaovao dia feno fahamarinana izay ilaintsika ho takarina. Nohajambain’i Satana ny sain’ny maro, ka faly izy ireo nahazo fialan-tsiny na inona na inona mba tsy hanaovany ny Apokalypsy ho foto-pianarany. Nefa Kristy, tamin’ny alalan’i Jaona mpanompony, dia nanambara eto izay hitranga amin’ny andro farany, ary hoy Izy: ‘Sambatra izay mamaky sy izay mandre ny tenin’ity faminaniana ity ka mitandrana izay zavatra voasoratra ato anatin’ny Apokalypsy 1:3.”

“‘Ity no fiainana mandrakizay,’ hoy Kristy, ‘dia ny hahalalan’izy ireo Anao, ilay Andriamanitra tokana sady marina, sy Jesosy Kristy, Izay nirahinao.’ Jaona 17:3. Nahoana isika no tsy mahatsapa ny hasarobidin’izany fahalalana izany? Nahoana ireny fahamarinana be voninahitra ireny no tsy mirehitra ao am-pontsika, tsy mihorohoro eo amin’ny molotsika, ary tsy mameno ny tenantsika manontolo?”

“Tamin’ny nanomezany antsika ny Teniny, Andriamanitra dia nametraka eo am-pelatanantsika ny fahamarinana rehetra ilaina ho amin’ny famonjena antsika. An’arivony no nanovo rano avy tamin’ireo loharanon’aina ireo, nefa tsy misy fihenana ny famatsiana. An’arivony no nametraka an’i Jehovah teo anoloany, ary tamin’ny fijerena Azy dia novana hitovy endrika amin’izany ihany izy. Mirehitra ao anatin’ny fanahiny rehefa miresaka ny toetrany izy, ka milaza izay

maha-Kristy ho azy, sy izay maha-izy azy ho an'i Kristy. Nefa tsy mbola lany tamin'ireo mpandinika ireo akory ireo lohahevitra lehibe sy masina ireo. An'arivony maro koa no mbola afaka mirotsaka amin'ny asa fikarohana ny zava-miafin'ny famonjena. Rehefa saintsainina ny fiainan'i Kristy sy ny toetran'ny iraka nataony, dia hiseho mazava kokoa ny taratry ny fahazavana isaky ny ezaka atao hahitana ny fahamarinana. Ny fikarohana vaovao tsirairay dia hampiharihary zavatra lalina mahavariana kokoa noho izay efa naseho hatramin'izay. Tsy mety ritra io lohahevitra io. Ny fianarana ny nahatongavan'i Kristy ho nofo, ny sorom-panavotany, ary ny asany maha-Mpanelanelana Azy, dia hampiasa ny sain'ilay mpianatra mazoto mandritra izay haharetan'ny fotoana; ary raha mibanjina ny lanitra sy ny taonany tsy tambo isaina izy, dia hiantso hoe: 'Lehibe ny zava-miafin'ny toe-panahy araka an'Andriamanitra.'"

"Ao amin'ny mandrakizay no hianarantsika izay zavatra, raha noraisintsika teto ny fahazavana izay azo natao ho azontsika, dia ho nanokatra ny fahatakarantsika. Ny lohahevitra momba ny fanavotana no hampiasa ny fo sy ny saina ary ny lelan'ny voavotra mandritra ny taona mandrakizay tsy manam-pahataperana. Ho azony ny fahamarinana izay nirian'i Kristy mafy haseho tamin'ny mpianany, nefa izay tsy nananany finoana hihazonana. Mandrakizay sy mandrakizay no hisehoan'ny fomba fijery vaovao momba ny fahatanterahana sy ny voninahitr'i Kristy. Mandritra ny taona tsy misy farany no hamoahan'ilay Tompon-trano mahatoky avy amin'ny firaketany zavatra vaovao sy zavatra taloha." Christ's Object Lessons, 132–134.